

spodarski tečaj za župniji Sv. Lovrenc in Pušava. Na tečaju se bo predavalo o zadrugištvu, gozdarstvu in drugih kmetijskih panogah. Tečaj bo trajal od 9. do 1. ure popoldan. Napolnite dvorano gospodarji, pa tudi žene in dekleta. Gospodarske izobrazbe vsi potrebujemo.

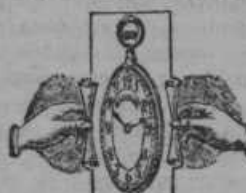
Maribor. Vabimo na prosvetni večer v četrtek, dne 13. februarja tega leta ob 20. uri v dvorani Zadrugne gospodarske banke, na katerem bo predaval g. prof. Jan Šedivy o velezanimivem predmetu: Bolgarija in Bolgari. Predavanje ponazorujejo izvirne skioptične slike.

Št. Janž na Dravskem polju. V nedeljo, dne 16. februarja ob 3. uri popoldne se vrši otvoritev našega novega Društvenega doma. Govori predsednik Prosvetne zveze prof. dr. Hohnjec. Na vspeh so tudi pevske točke in uprizoritev igre »Pogodba«. Prijatelji prosvete in poštene zabave povabljeni! Pridite v obilnem številu!

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru uprizori v nedeljo dne 16. tega meseca ob 3. uri popoldne v Katoliškem domu dve šaloigri in sicer: »Sokratov god« in »Gospa Kordula«. Pridite vsi, se hoste enkrat od srca nasmejati.

Poravnajte naročnino!

Hrastove dode suhe za 50—300 literske sode kupim. Ponudbe z označeno ceno na Josip Ramšak, sodar, Maribor, Meljska cesta 10. 215

Ta ura

je mojstersko delo

je dosedaj rekel vsakdo, ki si je nabavil pravo "IKO"

ali "OMIKO" uro iz tovarne ur v Švici pri že 32 let svetovno znani solidni strokovni urarski tvrdki H. SUTTNER. Taka ura je

ura za celo življenje!

Prave švicarske 44 Din dalje, ure za dame in gospode, žepne ure že od 14 Din dalje, zapestne ure, verižice, prstane, uhane, okrasne predmete in darove iz zlata, srebra i. t. d. najdete v ogromni izbiri v novi veliki ilustrirani domači knjigi, ki jo boste prejeli **brezplačno dobili** ako tero tudi vi izpolnite in pošljete nazaj pošto. Zahtevate od svetovne razpisovalne tvrdke ur z doplačilom.

H. SUTTNER, LJUBLJANA ŠTEV. 992.

Redni občni zbor

Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru

r. z. z. n. z.

se vrši v sredo, dne 26. februarja 1930 ob 16. uri v uradnih prostorih v Mariboru, Gosposka ulica 23 s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za 1. 1929.
5. Volitev nadzorstva.
6. Volitev treh članov načelstva.
7. Slučajnosti.

V smislu § 33 društvenih pravil se vrši v slučaju nesklepčnosti eno uro pozneje, to je ob 17. uri istotam drugi občni zbor, ki sme sklepati ob vsakem številu navzočih zadrugnikov.

Načelstvo.

Gramofoni in gramofonske plošče

samo prvovrstne znamke v vseh cenah in veliki izbiri samo pri

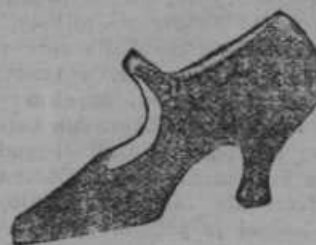
ACKERMAN & KNIDL, PTUJ

Gramofoni za gostilno s puščico se dobijo tudi na obroke. 217

Knjiga kakor kino
so Karl May-ovi spisi
ki so do zdaj izšli 3 zvezki po Din 18—
v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

DOPISI

Slovenjgradec. Kino predstavi o uporabi umetnih gnojil se bosta vršili po posredovanju kmetijskega referata v Slovenjgradu v nedeljo dne 16. tega meseca ob 9. uri v kmetijskem tečaju v ljudski šoli v St. Ilju pri Misljnu in ob 3. uri popoldne istega dne v kmetijsko nadaljevalni šoli v Velenju. Kmetovalci Misljnske in Saleške doline se opozarjajo na ti vstopnine prosti poučni predstavi!

Današnja moda

zahteva elegantne čevlje! Take si lahko nabavite v najboljši kvaliteti in po zelo nizki ceni samo pri veletrgovini **Stermeki** v Celju.

Ševret Din 115, 128, ševro 175, boks 164, v modnih barvah 141, 157, 181, 198, 250, 280, 270, lak kombinirane 230, 245, 283, sandali 80, platneni Din 87.

Veliki ilustrirani cenik z več tisoč slikami se pošlje zaštopljen. Zahtevajte ga takoj z doplačilom. Naročila brez Din 500 pošiljate pristo. Neodgovarjajoče se zamenja ali pa se vrne denar nazaj.

Trgovski dom **R. Stermeki**, Celje št. 24. Drav. in banovinska. 207

Laško. Zadrugno gospodarski tečaj se vrši v soboto dne 22. februarja tega leta v društveni dvorani. Začetek ob 8. uri zjutraj. Na tečaju se bo predavalo o raznih zadrugnih vprašanjih in o pospeševanju posameznih panog kmetijstva.

Brunsum. Društvo svete Barbare je priredilo izlet na dan 2. svečana v Eizden v Belgiji, da obišče tamkajšnje slovenske izseljence in našega slovenskega duhovnika Drago Oberžana. Bili smo prelepo sprejeti. Iz Holandije nas je bilo 40 oseb. Ob 11. uri je bila posebna slovesna sveta maša, slovenska pridiga in slovensko petje, katerega je vodil naš rojak iz Eizdena. Cerkev je bila nabito polna Slovencev iz Eizdena in Brunsuma. Marsikatero oko je bilo rošno ob ganljivih besedah, ki jih je govoril gospod Oberžan. Po svečanem opraviilu smo šli vsi na njegovo stanovanje. Pevci iz Eizdena so zapeli nekaj slovenskih narodnih pesmi, nato je zapel tudi pevski zbor »Triglava« iz Brunsuma pesmi: Lepa naša domovina in Zadoni nam, zadoni. Domovina, spomni se na nas. Preskrbite in pošljite nam dušnega pastirja tudi v Holandijo, kjer smo ga ravno tako potrebni kot naši sobratje v Belgiji. Sklenilo se je tudi, da se priredi skupno romanje na Kevelaar na dan 17. in 18. maja. — Za to romanje se že sedaj pripravljamo z velikim navdušenjem Bog živi!

Studenec pri Mariboru. »Večernik« je dne 6. februarja tega leta objavil članek pod naslovom: »Kaj bo s cerkvijo sv. Jožefa v Studencih?« Pisec je pokazal, da razumeva potrebo preureditve razmer, ki so v Studencih z ozirom na popravilo cerkve sv. Jožefa. Pisec omenja zgodovino cerkve ter potrebo popravila. Res

ker vedel je, da se s tem orožjem ne more dolgo braniti proti taki mrcini.

Glasno pokliče na pomoč Medved se je preril čisto blizu, zdajci se vzpne, da bi objel svojega napadalca in ga razmesaril, še hoče Abele suniti z mečem proti zverini. V tem trenutku se mora odločiti usoda ogroženega lovca.

V tem hipu počí strel, medved, ki je že navahil na lovca, omahne na nasprotno stran ter se silno rjoveč zvrne po tleh, še nekaj tresljajev in bil je mrtev.

Abele je postal smrtno blede, saj je mislil, da je to zadnja ura, stal je nekaj časa nepremičen, stoprav se je zganil, ko je stopil izza smreke grof Tatenbah s puško v roki ter se približal Abelu.

»O vi, grof Tatenbah ste moj rešitelj,« vzklikne Abele, stopi k svojemu rešitelju ter ga prime za obe roki, od ginjenosti ni mogel govoriti.

»Bilo je nevarno,« meni grof Tatenbah, »v pravem trenutku sem zapazil, v kakšnem položaju ste, veseli me, da sem vam mogel pomagati.«

»O, gospod grof,« reče Abele, ki se je zopet zavedel, »zahvalim se vam iskreno, da ste mi rešili življenje. ne pozabim tega do svoje smrti.«

»Zato se ni treba posebej zahvaliti, saj je bila moja dolžnost, pomagati tovarišu v sili.«

»Res, viteško ste ravnali z menoj, gospod grof. Zato oprostite, da se tako izrazim, če bi nanesla prilika, kar pa naj se ne zgodi, da bi vam pretela nevarnost, naj mi bo omogočeno, da vas morem rešiti, kakor ste rešili tudi vi mene.«

Rekši stisne grofu še enkrat prav prisrčno roko ter pripomni:

»Kaj ne, gospod grof, midva ostaneva od sedaj naprej prijatelja za celo življenje.«

Grof Tatenbah stisne Abeletu podano roko ter reče:

»Vesnilo me bo, naj bi se obneslo najino prijateljstvo tudi na nadaljnjih potih življenja.«

V tem se je približal tudi Peter Volk, ki je slišal Abeletov klic na pomoč. Ko je zagledal mrtvega orjaškega medveda na tleh, je spoznal ves položaj, stopil k pl. Abeletu ter izrazil svoje veselje ob srečni rešitvi, nato pa se obrnil h grofu Tatenbahu ter rekel:

»Plemenitaško ste ravnali, gospod grof, rešili ste svojega tovariša gotove smrti, bodi mi dovoljeno, da tudi jaz kot mož iz ljudstva izrečem svoje posebno priznanje in zahvalo, da je

SVEČE

cerkvene vseh velikosti, navadne, voščene Ia, IIa in IIIa, silkanne —
KADILKO po najugodnejših cenah
kupite v TISKARNI SV. CIRILA V
MARIBORU, KOROŠKA CESTA 5.

nujna je potreba. Toda kdo naj cerkev popravi? Ali oo. kapucini, ki vendar ni njihova? Sicer so oo. kapucini vključno temu, da cerkev ni njihova last, takoj v začetku njihove preselebe ponudili, da so pripravljeni zajedno z občino pomagati k temeljitemu popravilu cerkve. Pripravljeni so bili pobirati tudi drugod prostovoljne darove v to svrhu, ako bi občina po svojih močeh žrtvovala večjo ali manjšo svoto. Pred nekaj leti se je pobiralo po Studencih podpise posestnikov v svrhu, da se ustanovi lastna župnija, saj je tukaj skoro 500 ljudi in magdalenska župnija je že itak zelo številna. Pretežna večina posestnikov se je prostovoljno izrekla za župnijo. Večje breme za vzdrževanje bi bili kapucini nase prevzeli. Cela zadeva se je uredila med cerkveno in državno oblastjo. Iz Beograda je prišlo še samo vprašanje na Studeniško občino, se li s tem strinja. Toda pri seji, ki se je vršila v to svrhu, je nekaj moč pregovorilo občinski odbor, da so glasovali proti. Oo. kapucini so ponovno pokazali svojo dobro voljo, a zaman. Vemo, odkod izvira ta nasprotnost. Lahko bi s prstom pokazali, a se držimo tega. Pisec članka zaključuje z besedami: »Nekak izhod je na vsak način potreben in tudi nujen iz sedanje situacije, ki postaja od dne do dne bolj nevarna.« Ta izhod naj najde občinski odbor v soglasju s cerkveno oblastjo. Naj popravi, kar je prej preprečil glede ustanovitve župnije. Naj pokaže, da je pripravljen žrtvovati, kolikor more, za popravilo hiše božje, cerkve sv. Jožefa, patrona delavcev.

Razvanje pri Mariboru. Poroke obhajamo, pa ne navadne ali srebrne, temveč kar zlato. V decembru pretečenega leta sta praznovala petdesetletnico zakonskega življenja g. Pukl Martin in Helena. Gospod Pukl je bil že vrsto let razvanjski župan, ter si je stekel za občino mnogo zaslug. Bil je tudi soustanovitelj gasilnega društva, kojega vnet podpornik je še danes. V ponedeljek, dne 3. februarja, pa sta obnovila spomin na 50 letnico zakonskega življenja zakonsko vez g. Černe Franc in Ana. Zlatoporočenec šteje 75, nevesta pa 66 let. Ko sta stopila v zakonski stan jima je bilo 25, oziroma nevesti komaj 16 let. Gospod Černe se že počuti bolj starega, zato so pa mati Černečka še vedno mladi in veseli. Naj zlatoporočenci učakajo še mnogo let v zdravju in veselju. — Novo trgovino z mešanim blagom je otvoril Pšunder Mirko.

St. Peter pri Mariboru. Kmetijski odbori občin St. Peter pri Mariboru, Sv. Marjeta ob Pesnici, Grušova in Dragučova volijo enega člana in enega namestnika v sreski kmetijski odbor. Volitev se vrši v nedeljo dne 16.

februarja ob 9. uri dopoldne v občinski pisarne. — V ponedeljek dne 17. februarja se prične 2. gospodinjski tečaj. Tečaj se vrši v samostanski šoli in ga vodi joč. šolske sestre. — Mestni avtobus vozi sedaj dvakrat dnevno, žeteti bi pa bilo, da bi vozil tudi popoldne vsaj ob nedeljah in praznikih, ob delavnikih pa proti večeru. Sedaj odhaja avtobus iz Mariba ob šestih in ob trideset na 11, in se vrača od St. Petra ob pol 7. in ob pol 12. uri. — Okrajni cestni odbor je pustil posekati drevje ob meljski cesti ob Dravi, ki bo sedaj boljša za promet, ker se bo lažje sušila, ko je drevje odstranjeno. Pa tudi drugače napravi sedaj cesta in dravsko obrežje lepši vtis.

Ojstrica nad Dravogradom. Tudi mi smo si ustanovili Kmetijsko podružnico z 48 člani. — Ker je rok za nabiranje članov podaljšan do 15. februarja tega leta, nabiramo ude naprej, morebiti jih pa dobimo skupaj 61, bomo pa poslali dva delegata v Ljubljano. Za načelnika smo si izvolili največjega kmetovalca in živinorejca v župniji g. Pavla Očko na Goricah. Tudi tekmovalci z uspehi z umetnimi gnojili se udeležimo, bomo videli, kako se ta podaja v naših hribih. — Katoliško prosvetno društvo se lepo razvija: v lanskem poslovnem letu smo imeli 42 članov in smo prebrali po zimi 223 knjig. Predsednik je g. Rudolf Kociper, tajnik pa g. Martin Zehner. — Predpust je zvalil v naši mali farici že pet parov v zakonski jarem, pa jih baje še bo nekaj!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tukaj je umrla v lepí starosti 80 let zvesta naročnica Slovenskega Gospodarja, dobra Pajterljeva mati. — Bog ji bo di plačnik za njen vsestranski trud v življenju. Pri pogrebu blagopokojne je bil tudi njen sin, g. šolski upravitelj iz Peka pri Mariboru. Na povratku iz St. Lovrenca mu je spodrsnilo na ledu in si je zlomil roko. Gospodu upravitelju želimo skorajšnjega okrevanja!

Dražence pri Hajdini. Nista še minili dve leti, kar smo poročali v Slovenskem Gospodarju veselo novico, da smo si postavili vaško kapelo, ki je kras naša mali vasi kakor tudi celí župniji, in da smo si tudi naročili zvon, ki nas vsak dan vabi k molitvi. Ker je ta zvon sameval v zvoniku, so se nekateri poživljivalni vaščani odločili, da mu nabavijo tovariša, kar se je tudi zgodilo. Tudi tega je izdelala livarna Zvonoglas v Mariboru. Vsa čast njej. Zvona se lepo ujemata. Blagoslovil ga je prevz. g. pomožni škof dr. Tomažič. Sedaj bočeta skupaj zapela zadnjo pesem tistemu, ki bo legel k večnemu počitku. Prvi zvon je posvečen presv. Srcu Jezusovemu, drugi pa presv. Srcu Marijinemu. Dal ljubi Bog, da bi ti dve presv.

Srci varovali našo malo vasico vsake hude nesreče ter da bi se uresničil prelepi napis na tem zvonu, ki se glasi: »Vasica naša se Tebi zroči, bodi ti mati, otroci Tvoji smo vsi!«

Sv. Trojica v Slov. goricah. Kakor kaže, bo tudi letošnji predpust prav malo porok. Najbrž se ženini in neveste boje, da bi si preveč zblatili svoje lepe obleke, ker je skoraj zmira slabo vreme. Je pač križ. Letos je dolg predpust, pa je blaten, zato je malo porok; land pa je bil kratek predpust in mrzel in je tudi bilo malo poročenih. Pa se nam zato obeta več orok za rožnati mesec majnik. Že samo iz trga mislijo priti kar tri neveste s svojimi zaročenci, da bodo z njimi skočile v vse sladkosti zakonkega jarma. Ako nam le presneto vreme ne bo spet vseh lepih načrtov pokvarilo! Bomo že videli!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Umrl je pri Sv. Lenartu v Slov. goricah Ivan Sešerko, bivši narednik-vodja. Služil je celih 30 let večinoma med tujci, v Galiciji, na Koroškem in v Gradcu. Ob prevratu ga je narodna zavest privabila domov, čeravno so mu tam obljubili dobro službo. Služil je potem par let pri državni žrebnarni v Ljubljani, kjer si je nakopal zavratno bolezen, ki ga je spravila v pre-rani grob. Bodi mu zemljica lahka!

Sv. Tomež pri Ormožu. Slovenski Gospodar je opozarjal ljudi, naj se čuvajo brezvestnih agentov, ki hedijo okrog po fari in nago-varjajo ljudi k zavarovanju svojih poslopij. In pri tem se poslužujejo različnih trikov, na primer: Sedaj je nov zakon, po katerem mora biti vsak zavarovan, drugače bo kaznovan. Ljudem naravnost grozijo, ako se kdo neče pri njem zavarovati. Seveda pri tem vsak agent govori, da je od ljubljanske zavarovalnice. Ljudje, opozarjamo vas ponovno, ne poslušajte nepoznanih potnikov, kateri vam neče pokazati legitimacije. Niste mu dolžni dati nobenega pojasnila, ako ne veste, katero zavarovalnico zastopa. Saj imate domačega poverjenika, kateri vam bo vedno na razpolago. Torej pozor! Ravno tako je bilo z vojno-odškodninskimi srečkami. Prvi obrok je vsak plačal misleč, da je s tem srečka že plačana. Drugega pa ne in tako je bil denar in srečka zgubljena. Na obroke bi trebalo plačati več, kot je nominalna vrednost srečke.

Mala Nedelja. Kakor se nam poroča od merodajne strani, je gospod Alojz Stiblar, postilničar in trgovec iz Ljutomer, zaprosil za avtobusno progo: Ljutomer—Mala Nedelja—Sv. Lovrenc—Ptuj in obratno, kar je velikega pomena in nujna potreba, ker s tem dobimo tudi hitrejšo poštno zvezo in proga se bo na obeh strani gotovo dobro obnesla.

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, uradce, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov. račun št. 10 602

Telefon interurb. št. 2113

ostal nepoškodovan moj prijatelj, s katerim me veže srčna vez.

»Te besede me veselijo,« odvrne grof Tatenbah ter stisne Petru Volku desnico, »dasi smo si tudi po rodu različni, to nikakor ne ovira, da postanemo prijatelji in si pomagamo drug drugemu v sili.«

»To je tudi moje mnenje. Če tudi sem priprostegega rodu, je vedno moje načelo, ohraniti prijatelju zvestobo, biti pošten in pravičen.«

»In tako je pravilno,« poseže vmes pl. Abele, »kot mož iz naroda tudi ne moreš drugače kakor da se zavzameš za njegove pravice. Tudi jaz spoštujem ljudstvo in njegove pravice, toda za me je najvišje, da spolnim voljo svojega vladarja, ki ima oblast v rokah, od katerega pa tudi pričakujem, da štiti pravico po svoji modrosti, zato sem, odkrito povedano, zvest sluga svojega vladarja.«

»Ker tedaj gospodje odkrito priznate svoje mnenje,« pripomni grof Tatenbah, »tudi jaz ne smem zaostati s svojim mnenjem. Moje načelo je: premetenost, hočem hoditi pot življenja, ne da bi služil ljudstvu in tudi ne gospodu. — Višje, vedno višje, to je moje geslo in mislim, kdor se

ne veže na kaj gotovega, ta lahko gre, kamor hoče.«

»Gospod grof,« prekine ga Peter Volk, »to je politika omahovanja, ki lahko potegne svojega pristaša v prepad. Ali ne poznate stare prislovice iz evangelija: Kdor ni z menoj, je zoper mene?«

»Prijatelj,« odvrne mladi grof smehljaje se, »zapisana je še tudi druga beseda: Bodite prebrsani kakor kače, in jaz sem sklenil, da bom tako živel, v ostalem sem pa svojemu vladarju vedno zvest.«

»Dobro,« odvrne mladi pravnik Volk s posebno resnim naglasom, »naj bi nas privedla usoda po letih zopet skupaj, tedaj hočemo videti, na katero stopnjo v življenju se je vsak povzpел.«

»Na to sem sam radoveden,« pripomni grof Tatenbah.

V tem zatrobijo rogovi, od vseh strani so prišli gostje ter lovci.

Ko so zvedeli, v kakšni nevarnosti je bil Ignac Abele, so izrazili svoje veselje nad srečno rešitvijo.

Hlapci so naložili medveda na drog in odšli še z drugim plenom proti gradu.

Vsaki dan so smrtne nesreče.

Nihče ne ve, kje in kdaj ga lahko zadene. In nesreča prinese posebno v delavsko družino bedo in pomanjkanje. — »NEDELJA« nikomur ne želi nesreče, žal pa, da je tudi preprečiti ne more. Pač pa je storila to, kar more. Svoje celoletne naročnike je namreč zavarovala za slučaj smrtne nesreče za Din 1000, ki jih izplača njihovi družini za pomoč v nesreči. Naročajte zato »NEDELJO«, naročajte jo celoletno, kar znaša Din 24.—

UPRAVA »NEDELJE«,
Maribor, Slomškov trg 20.

Ptuj. Umril je mladi fant Debeljak v starosti 25 let. Zatislil je svoje oči dne 26. januarja tega leta v bolnici v Ptuj. Bil je pošten fant kot trgovec in poslovodja. Zapušča svoje starše in brate in sestro. Pokopan je dne 28. januarja 1930 na mestnem pokopališču v Ptuj. — Naj v miru počiva in večna luč mu naj sveti! Vsi žalujoči starši in bratje se zahvalujemo vsem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Ljutomer. Srečna mati. V Stročjivasi pri Ljutomeru je Ana, soproga delavca Janka Blagovič dne 6. februarja povila tri otročičke, in sicer dva fantka in eno deklico. Kakor mati, tako vsi otročiči so čili in zdravi. Bog ohrani mater in vse tri otročičke zdrave. Vsi trije so bili že 7. februarja krščeni v župni cerkvi v Ljutomeru.

Ljutomer. Sreča v nesreči. Danes, ko so delavci podirali v hosti g. Friderika Zemljiča že doraslo staro drevje, ki je bilo sicer precej daleč od daljnovođa elektrarne Fala, je vendar vrh visokega drevesa padajoč na tla udaril na žico, pri čemer se je napravil kratek stik. K sreči ni nikdo prišel v tem času v stik s tem drevesom, katero je bilo surovo in mokro; ker se je dotikalo žice, je imelo seveda zvezo z visoko napetostjo in z zemljo in bi bilo lahko prišlo do človeške žrtve. Kakih pet minut smo bili nato v Ljutomeru in najbrže tudi drugod brez toka, druge nesreče ni bilo.

Grlava pri Ljutomeru. Zadnji četrtek smo spremljali na zadnji poti na njivo večnega počitka in miru 78 letnega moža Mihaela Korošak iz Grlave. Bil je dober gospodar, skrben oče in vnet kristjan. Pokojni je bil ustanovitelj gasilnega društva Grlava-Banovci in njemu poštvovalen načelnik celih 26 let. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se kljub skrajno slabemu vremenu udeležila velika množica občinstva, kakor tudi častno zastopana križevska posojilnica, katere član nadzorstva je bil od ustanovitve do svoje smrti. Ob odprtem grobu se je od njega poslovil v imenu gasilske župe župni načelnik in orisal njegove zasluge za gasilstvo. V imenu domačega gasilnega društva, pa se je zahvalil vsem, ki so ga spremlili na zadnji poti. Tajnik domačega društva in se poslovil od pokojnika z besedami: Počivaj v miru, dragi tovariš, ker tvoj duh in tvoja ideja bo ostala med nami in nas vodila po pravi poti. Daj nam Bog mnogo takih mož, njegovi duši pa večni mir! Teško prizadeti obitelji pa naše najiskrenejše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Žalostno so zapeli zvonovi v župni cerkvi Sv. Jurija dne 31. januarja tega leta in glasno naznanili celi župniji, da je umrl blagi, daleč naokrog znani slikar iz Jamne g. Jernej Košar. Rajni Košar je bil mož, ki ga je cela župnija brez izjeme spoštovala. Bil je vzor pravega, odločnega katoličana, ki se ni bal tudi trpeti za svoje prepričanje. Sam je večkrat pravil, da so se nekdanji ljudje norčevali iz njega zaradi odločnega katoliškega prepričanja, a on je vztrajal in si tako priboril spoštovanje somišljenikov in tudi nasprotnikov. Bil je jako usmiljenega srca in se je ravnal po besedah sv. pisma: Kar daje desnica, naj ne ve levica. Bil je velik prijatelj cvetic, ki jih je ljubeče negoval. Rajni je pred 41 leti pomagal ustanoviti gasilno društvo, čigar odbornik in član je bil do smrti, ter tudi daleč naokoli znano bralno društvo,

ki še sedaj živahno deluje. Bralnemu društvu je bil predsednik in duša vsemu velikemu društvenemu delu skozi dolga desetletja. Kaj je bilo pred vojno šentjursko bralno društvo, si sedanja mladina niti ne more predstavljati, to znajo samo sovrstniki. Po vojni ga je društvo izvolilo za častnega predsednika. Da se šentjurčani zavedajo, kaj so izgubili z rajnim Košarjem, je pričal njegov pogreb, ki se ga je udeležila kljub skrajno slabemu vremenu celokupna šentjurska gasilska župa, člani bralnega društva pa so mu delali častno stražo ob krsti. Društvo mu je tudi poklonilo krasen venec z napisom: Svojemu ustanovitelju, predsedniku bralno društvo. Pevski zbor bralnega društva mu je zapel pri odprtem grobu dve prekrasni žalostinki, ob katerih se je množica ljudi zasolila. Z rajnim Košarjem je naša župnija izgubila moža katoličana in neumornega delavca na polju krščanske prosvete. Taki moške so pri Sv. Juriju in tudi drugod potrebni, pa žalibog tako redki. Jurpčani, naj vam bo sveta Košarjeva dedščina: »Delo za pravo katoliško izobrazbo!« Pokojnemu Jerneju Košarju naj bo lahka domača zemlja! — Bog mu daj večni mir in pokoj!

Makole. V občini Stopno, župnija Makole sta dva fanta od 12 in 17 let stara svojega očeta, ko je bil nekoliko pijan, tako z noži obdelala, da je v kratkem času v ptujski bolnici umrl. Imel je baje 7 ran. Odkod izvira to? Boga in in cerkve ne poznajo; zato je tudi otrok ne morejo dobro vzgajati. Zopet se vidi, kam pelje brezverstvo.

Konjice. Koncert zbora »Konjice«. V razprodan dvorani Katoliškega doma v Konjicah se je vršil v nedeljo dne 2. februarja koncert pevskega zbora »Konjice« in salonskega orkestra katoliškega izobraževalnega društva. Za nastop nas je prijetno iznenadil: vse pevke v narodnih nošah, doma marljivo pripravljene, to je pač za naše podeželske razmere zaenkrat še edinstven pojav. Pa tudi o podajanju moram priznati, da nas je splošno zadovoljilo. Mešan zbor šteje morda 35 glasov, ki so med seboj že lepo upeti in izenačeni: ima dobre, le v višini še nekoliko prisiljene soprane, mehke alte, voljne, samo v višini malo režeče tenorje in prijetne baze, ki jim želimo samo še več fundamentalne nižine. Zbor, ki ga vodi agilni g. kaplan Gr. Zafosnik, ki je bil pri Foersterjevi »Ave Mariji« še nekoliko boječ, a se je že pri Sattnerjevem »Nazaj v planinski raj« ojunčil in raste od točke do točke. Zlasti so ugajale Adamičeva »Če ti ne boš moja, Lajovčevi« »Pastirčki« in Ocvirkova »Igra kolos«. Nekatere bi še bolj užgale, da so bile podane živahnejše. Zlasti so bile prepočasne: »Marko skače« in Schwabov »Večer na morju« (moški zbor). Pevovski priporočam samo še več pazljivosti pri dinamičnem nijansiranju in iskranju kontrastov, pa vzgoji dobre izgovorjave, same zahteve, ki jih bo s svojimi dobrimi zmoglostmi in muzikalnim razumevanjem brez težave izpolnil. Moški zbor nam je pod vodstvom g. organista Križnika podal štiri pesmi starejšega datuma. Foersterjeva »Povej te ve planine« je trd oreh. Zahteva močan in dobro naštudiran zbor ter zlasti v zadnjem delu ognja, ki smo ga žal pogrešali. Sicer je pa splošno tudi moški zbor ugajal. Sredi pevskega koncertnega sporeda se nam je predstavil še salonski orkester izobraževalnega društva, ki nam je pod vodstvom g. Fr. Marka?

Zadovoljni

ste, ako imate nove čevlje, a Vaše zadovoljstvo je tem večje in trajnejše, če so Vaši čevlji res dobri in trpežni. Take Vam nudi samo industrija čevljev — Stermecki v Celju. O tem se lahko uverite, če zahtevate takoj novi katalog z

več tisoč slikami, katerega prejmete popolnoma brezplačno.

Cevlji iz kravine Din 149, telčiji 170, bol s 178, ževro 220, gorski 186, lovski 243, gozdarji 258, športni 243, sandali 20, 88, počevlji 135, 140. Ravnotežno velika lahka dečjih, damskih, platnenih, kopanih in telovadnih čevljev. Cene nizke in kakovostne kakor kjerkoli. 307

Industrija čevljev R. Stermecki, Celja št. 24.

zadovoljivo podal Čerinove »Miljence«, srčkan Gossesovo »Gavoto« in uverturo »Bagdadskega kalifa«. Korajžnim godcem želimo samo, da bi se njihovo število (tudi pri goslarjih) pomnožilo; potem bodo z vztrajnim pogumom dosegli še lepe uspehe. — Čestitam zboroma in orkestru ter vodjem teh treh edinic. Imeli ste veliko dela in truda. Imejte pa zavest, da ste nam dali prijetne trenutke! Da bi vaš vzgled zbudil druge zборе in njih vodje, ki bi imeli tudi sposobnosti, a jim manjka volje!

Janez Ev. Gašparič.

Celja. Pretekli teden je obhajal v Celju 50 letni jubilej svojega poklica g. Karol Bervar, ravnatelj orglarske šole in organist v mestni cerkvi v Celju. Jubilant je bil rojen leta 1864 v Motniku nad Kamnikom. Že kot 16 letni deček se je posvetil glashi. Študiral je najprej v Ljubljani, nato v konzervatoriju v Regensburgu na Bavarskem. Po končanih študijah se je vrnil v svojo domovino in nastopil službo organista in pevovodje v mestni cerkvi v Celju. Tukaj je začel razkladati svoje zaklade in jih razdeljevati med slovenski narod. Začel je neumorno delovati na polju cerkvene glasbe. Izdal je več cerkvenih skladb. Menda ni cerkve v Sloveniji, kjer bi se ne peli njegovi blagoslovi, žalostinke in druge cerkvene pesmi. Njegovo največje delo na polju cerkvene glasbe je to, da je osnoval leta 1898 v Celju cerkveno glasbeno šolo. Iz te njegove ustanove je izšlo dosedaj že nad 450 organistov in glasbenikov. Njegovi učenci delujejo ne samo po Sloveniji, ampak tudi po Hrvaškem. Nekateri so se povzpeli na stopnjo skladateljstva in opere. S tem je pokazal jubilar svoj največji ljubezen do slovenskega naroda, da je svoje glasbeno znanje in svoje vnebo za cerkveno petje delil že tolikim ukaželjnim učencem in jo še deli, da se tako vedno lepše razcveta cerkvena glasba po Sloveniji. Ustanovil je tudi podporno društvo organistov, ki mu je namen, podpirati moralno in gmotno svoje člane. Zato se tovariši organisti s hvaležnostjo spominjamo jubilara g. Bervarja.

Celja. (Zlata poroka.) Ta izvanredni jubilej sta obhajala dne 5. februarja Andrej in Elizabeta Dolenc, hišna posestnika na Bregu v Celju. Zlatoporočni obred je opravil mil. g. opat Peter Jurak v župni cerkvi. Spremljali so zlatoporočena g. Alojz Mihelčič, župan celjske okolice, g. Jagodič, trgovec v Celju in g. Bervar, mestni organist in ravnatelj orglarske šole v Celju. Med sveto mašo je pel moški zbor učencev orglarske šole pesmi celjskih komponistov gg. Bervarja in Mihelčiča. Gospa Dolenc je bila dolgo vrsto let cerkvena pevka, gospod Dolenc pa je vedno rad pomagal pri cerkvenih opravilih. Zlatoporočena daj Bog še mnogo srečnih in veselih dni.

Male dolo pri Vojniku. Končali smo staro in pričeli novo leto. Ne vemo, ali bo srečno ali nesrečno. Želim pač vsem naročnikom in čitateljem Slovenskega Gospodarja, v prvi vrsti tistim, ki so ostali zvesti od prvih let, ko se je

ist še širil po vsej Štajerski, da bi bilo to leto srečno in blagoslovljeno. Toda opaža se, da polagoma izginja sreča, družinski mir in božji blagoslov iz naših hiš. Kaj je temu glavni vzrok? Glavni vzrok tem je, ker današnja mladina premalo obiskuje cerkve, a še kadar jih obišče, se dostikrat vede nespodobno. Na molitev ne misli. Rožni venec imeti v rokah, to se zdi kateremu »izobraženemu« fantu ali dekletu naravnost sramotno in »nemoderno«. Raje kakor v cerkev gredo v krčmo, zlasti kadar se v cerkvi razlaga božja beseda. Če pa je »suša« v žepu, pa podpirajo cerkvena zidove, da bi se kje ne podrli. Ali more potem tak fant, ki se izogiblje cerkve, ki ga je sram moliti, biti kdaj dober krščanski gospodar? — Gotovo ne! Kajti že v mladosti kaže človek, kakšen bo v starosti. Tudi črna sreča in božji blagoslov se izogiblje takih hiš, kjer vlada nevera. — Ravno preteklo nedeljo sem bil v sosednjem trgu v župni cerkvi. Prišel sem do cerkve, ko je vkup že odzvonilo. Zavijem okoli cerkve, kjer zagledam celo gručo fantov, cerkvenih vahtarjev, ki najbrž stražijo cerkev. Posmehovali so se mi, ko sem šel v cerkev. To je »napredna« mladina sedanjega časa.

Sv. Križ na Slatini. Z menoj vred bi se čudili, ko bi videli, kako je g. voditeljica gospodinske šole mazala tla s prašnim oljem v kaplaniji, kamor prihajajo od 1. novembra dvakrat na teden ukažljive mladenke šivat in kuhat. Štiri svetokrižke gg. učiteljice z svo vno poučujejo v tej za te kraje prav posebno potrebni šoli Domači šolski odbor je v znak priznanja nakazal 2 m² kuriva gospodinske šole. Upamo, da bodo tudi drugi lokalni činitelji gmotno in moralno podprli to važno ustanovo, ki se seveda bori še z začetnimi težkocami. G. voditeljica se je obrnila predvsem na največjo občino Slatina okolica in na zdraviliško upravo s prošnjo za primerno podporo. Upravičeno upa, da ne bodo prezrli ustanove, ki hoče vzgojiti tekem let dobre gospodinje v okollihu Rogaške Slatine. — V sredo, dne 19. februarja priredi Zadruga zveza pri nas za rogaški okraj celodnevni gospodarski tečaj v društvenem domu. Tečaj se začne ob pol 9. uri. Govorita strokovnjaka g. Pušenjak o združništvu in g. inženier Dolinar o pospeševanju posameznih panog kmetijstva. Dvorana bo točno zakurjena. Obilna udeležba od strani naših mož in žen naj bo plačilo požrtvovalnima predavateljema. — Dne 16. februarja bodo zabaveželjni domačini in sosedji napolnili društveni dom ob priliki pustne prireditve našega bralnega društva. Na sporedu je burka, šaljev kuplet in za nameček še nastop naše dece.

Podčetrtak. Nekaj novic. Dne 1. februarja smo obhajali tu redko slavnost zlate poroke Jakoba Pirša in njegove žene France. Cerkev je bila polna faranov, ki so prišli z veseljem, da s tem počastijo dobrega farana. — Dne 2. februarja pa je bila blagoslovljena prenovljena delavnica — cvetličarne — edine te vrste v Sloveniji, gospoda Radovana Pregrada. S svojo delavnostjo in razumnostjo je dvignil to obrt čisto na moderno stopnjo. — Dne 3. februarja pa se je poročila naša dobra faranka Sajko Antonija z uglednim posestnikom Francom Lorgier iz župnije Šmarje. Vrlemu in zglednemu katoliškemu paru želimo obilo sreče! Nekateri posestniki imajo še nekaj izvrstne vinske kapljice na prodaj — trgovci potrudite se, dokler je še čas!

Sv. Rupert nad Laškimi. Dne 27. januarja tega leta je v Mačkovem umrl posestnik Franc Senica, še le 45 let star. Bil je skrben gospodar in dober družinski oče; v svetovni vojni si je pokvaril zdravje, lani v hudi zimi se močno prehladil, lotila se ga je zavratna jetika, ki ga je položila v prerani grob. Zapustil je kalujočo ženo in pet neposkrbljenih otročičev. Počiva v miru, vrli slovenski mož! — Na Svetini pa je dne 28. januarja umrla po dolgem, zelo mučnem trpljenju dobra mati in gospodinja Ana Mehle. Naj v miru počiva! — Bolezen nas precej tlačí, najbrž se je prikradla

k nam influenza, ki ji ponekod pravijo faulencija; pri nas to pošast preganjamo, kakor pač vemo in znano, a se pri vsej reči ne držimo preveč kisto. Ne smete misliti, gospod urednik, da smo zelo poredni, a tako za eno trohico pa nas je presneti pust vendar še mahnil s svojim zviti repecom: zadnjič je namreč v nekem kraju pri Sv. Petru en možek, malo pregloboko pogledal v žganjsko flašico — hudobni jeziki trdijo, da je dva litra slivovke spravil pod svojo kapo. Postal je precej korajžen, ženka je morala bežati pred njim, pa jo je kmalu pogruntala: dobila si je nekje prsilni jopič, s katerim je že enkrat pijančka ukrotila, pa hajd nad grešnika. Ker je mož že »prakticiral« v taki obleki in se spomnil — vseh bridkosti, ki jih je preстал v takem jopiču, se je takoj stregel, ko je zagledal to strašilo, padel pred ženko na kolena in sveto obljubil poboljšanje. Kako je bilo dalje, se ne ve; vsi pa mislijo, da je ubogi, skesani grešnik dobil odvezo!

Izpopolnitev pete pri patentiranih kosah „Flugs“.

Dosedanji nosiček v peti kose je povzročal vsem koscem nebroj preglavic. Neenakomerna oblika nosičkov v peti kose je neugodno vplivala na jakost pritrjevanja kose, ker se tudi pri najvestnejšem izdelovanju kose ni mogla doseči enakomerna oblika nosička.

Ako je torej kosce za dve kosi vporabljal le eno kosišče, se je često dogajalo, da je zareza v kosišču, v katero se je vtikal nosiček pete kose, pri eni kosi odgovarjal pri drugi pa ne, bodisi da je bil nosiček debelejši ali tanjši kot pa je bila zareza v kosišču.

Treba je bilo zarezo v kosišču zamašiti, ako je bila prevelika, ali pa povečati, ako je bila premajhna. Neenakost nosička je vsled tega kvarno vplivala na trdno pritrjevanje kose, ker nosiček ni dobro sedel v zarezi kosišča.

Nadalje pa je oglata oblika nosička sčasoma zarezo v kosišču razširila tako, da je bilo potrebno razširjeni del zamašiti. Razširjenje odprtine pa je zopet kvarno vplivalo na jakost kosišča tako, da se je često dogajalo, da se je kosišče baš na mestu vdolbine, ako je bila že preširoka, prelomilo. Tudi regulacija položaja kose je sčasoma imela za posledico, da se je zareza v kosišču razširila ne glede na to, da je bila otežkočena posebno takrat, ako je nosiček pete dobro sedel v zarezi.

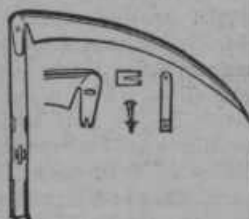
Vse zgoraj omenjene nedostatke je na mah odstranila nova izpopolnitev v peti »Flugs« kose, ki obstoja v tem, da se na mestu dosedanjega nosička nahaja na spodnjem delu pete kose vertikalna zareza v širini od 6 mm ter v višini ca 12 do 13 mm, katera služi fiksaciji spodnjega dela pete na kosišču samem.

Na priloženi sliki je razvidna vertikalna zareza v peti kose.

Na podlagi te zareze v peti kose odpade popolnoma zareza v kosišču, ki je bila do sedaj potrebna za nosiček.

Namesto zareze v kosišču se vporablja naveden vijak, ki se zavije v kosišče in služi kot opora spodnjemu delu kose. Omenjeni vijak ima tudi širino od 6 mm ter nadalje to prednost, da omogoča še večjo regulacijo položaja kose, ker ga je mogoče namesčiti tudi izven sredine kosišča, ne da bi pri tem trpela jakost kosišča samega.

»Flugs« kosa je bila preizkušena tudi na šolah ter so poročila o teh preizkušnjah zelo ugodna.

Kmetijski fantje, pozor! Javite se takoj! Za kmetijske potrebnosti se iščejo razpečevalci. Lep zaslužek! Maribor, agentura, Koroščeva 20. 199

Najcenejši vir za urezavanje šip, kakor prirezavanje po meri in velika zaloga modernih okvirjev pri **Ivan Klančnik**, steklarna, Maribor, Slovenska ulica 15 (za Ljubljansko kreditno banko). 1312

Kupim v večji množini staro žico za ograje 3 mm debelo. Kupnik, Podplat. 161

Viničarja s štirimi osebami sprejme I. Poš, Maribor, Koroška cesta. 215

Majer s tremi do štirimi delavskimi močmi ne nad 40 let se proti dobri plači sprejme takoj. Knežev dvorec v Žičah p. Loče. 177

Viničar s tremi delavskimi močmi in večletnimi spričevali se takoj sprejme. A. Viher, Maribor, Strma ulica 4. 203

Sprejem takoj viničarja z dvema ali več delavci z dobro plačo, kravo, ako je nima sam ter vse kar rabí. Vpraša se pri Rumf, Jareninski dol, Jarenina. 204

Gospodinja, ki razume kuhanje, išče službo. — Naslov v upravi lista. 205

Viničarja s tremi do štirimi delavskimi močmi se takoj sprejme. Oglasiti se pri veleposelniku Segula v Hlaponcih, p. Juršinci. 208

Sprejme se v železno trgovino učenec z vsaj dvema razredoma meščanske šole, ki ima veselje do železne trgovine, dvokolesa in šivalne stroje. Venčeslav Vilar, trgovina železnine, Ljutomer. 202

Praktikanta v trsnico in drevesnico se takoj sprejme. Plača po dogovoru. Tudi enega dečka nad 14 let starega h goveji živini. Oglasiti se pri Janez Segula, načelnik trtoreske zadruge, Hlaponci, p. Juršinci. 209

Ključavničarskega učenca in pomočnika sprejme Mat. Hočevan, Rogoznica, Ptuj. 210

Oskrbnik z dolgoletno prakso v poljedelstvu, vinarstvu, kletarstvu, vočarstvu, živinoreji, mlekarstvu in v šumski manipulaciji dobro izvežban želi svojo službo spomladati menjati. Naslov v upravi lista. 167

Družinska hiša se proda. Kje, pove gostilna Stok, Pobrežje, Cesta na Brezje, Maribor. 185

Posestvo, 5 in pol oralov, hiša se proda. Braunšvajg 32, Račje. 200

Proda se dve mlatilnici in dve slamoreznici po jako ugodni ceni. Stroji so dobro ohranjeni, vsi štirje na ročni pogon, eventuelno tudi na gepl. Kupci naj se zglašijo osebno ali pismeno pri gospodu Vinkotu Topolovec, kovaški mojster v Podlehniku pri Ptuj. 201

Posestva večja ali manjša proda in kupuje Kilec Anton, Zg. Ročica, Sv. Ana v Slov. goricah. 214

Iščem osebo za dobro gostilno pri farni cerkvi, ki ima osebno pravico za gostilno. Biti mora samska, nastop takoj. Naslov v upravnistvu. 168

Dva šivalna stroja in ročni mlin proda Janez Ploj, Bratislavci pri Moškanjcih. 213

Neka gospa je stopila v trgovino ter je bilo videti, da se ji mudi. Ker je bil sam gospodar prodajalec in ravno stregel neki drugi dami, je prosil vstopišo, naj nekoliko potрпи. »Nič ne bom čakala,« je ta osorno odvrnila, »dajte mi hitro mišjo past, jaz bi rada vlak ujela.«